

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

B ante R

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

ait. Archophylax, ppriorq; mari Cynosura fe
Boa. Require in dictione Bos. (retur.
Boas. Ibidem. Boæ. Ibidem.
Boia. Ibidem. Boica. Ibidem.
Boicus. Ibidem. Boij. Ibidem.
Boium. Ibidem. Bouillus. Ibidem
Bouinus. Require ibidem
Bos cōis gen. est. & facit in dō pñali & abltō fm
analogiā bouibz. Vñ & Pacuui⁹ referēte Mar/
cello: barbaricā (ingr) pestē bouibz nris obtulit
Vex de vsu bobz p. syncopā dicim⁹ & nōnūq;
more antiquorū bubus: q̄q; Vgutio dicat bubz
nūq; esse cōpertū. a boue fuit adiectia Bouin⁹:
bucer⁹: & diminutiue teste Prif. Bouillus. Oui.
lib. vi. met. Lanigerosq; greges armētāq; buce
rapauit. Lucre. li. ij. Buceriaq; greges sub eodē
tegmīne celi. Boas & Boa (vtrorūq; em mō de/
clinat) gen⁹ est serpētis aquatilis: a q̄ iēt obtur
gescunt. Quinetiā crurū tumor viē labore col
lectus: ob similitudinem Boa appellatur: auctore
Pōp. Boæ plu. tm nu. opidū est Laconia: teste
Ptolem. Boium: villa qdam & ab occidentali
parte nili: vñ idem Ptolem⁹ ostēdit. Boa vel
boica (vtrūq; enim comperitur) genus est vin
culidicēte Plauto in aulula. Neruos: cathenas:
numellas: pedēcas: boicas. Boij: populi qdam
sunt galloz: quorū ager i gallia cisalpina fuit.
qui & boicus appellatus est: vt scribit Festus.
Bossa cū duplicato s: vrbs est Sardinia: mediter
ranea: vt i cosmographia Ptolem. ostēdit.
B ante R
Bactra. Require in dictione Baetra
Bactrola: Require ibidem.
Brysea cū y græco & vnico scribit: vrbs fuit La
conia: vt scribit Porphyri⁹ super lib. ij. Illia, a
quo Bacchus bryseus cognominatus est
Brixia cū i latino vtrūq; scribit: vrbs est Ce/
nomanorū in Venetia: teste Ptole. quē a germa
nis trāseuntibz ad Italiā duce ciconio exstructa
est: teste Liuius lib. v. ab vrbe condita: quorum
lingua apud nos speculā designat. Vnde Catul
lus ait. Brisia china suppositum specula
Bruchus cū ch aspirato scribit. nec a βραχῦ:
qd breue idicar descēdit: vt Vgu. somniauit: s;
a βραχῶ quod est rodo: genus est vermis.
B ante V
Bubalus cōis gen. est. sicut & camelus. Vñ foeta
bubalus dicit. Martia. Illi cessit atrox bubalus
atq; bifon: animal est boui simile.
Bubino nas. et bulbito ras hoc distant: q; (vt tra
dit Festus) bubinare est menstruo mulierū san/
guine ingnari. bulbitare autē puerili stercore:
Vnde Licinius (referente Nonio) inquit. Hæc
imbubinat: ac cōtra te imbulbitat.
Bubo maf. & fœ. ge. est: teste Prif. Oui. li. Meta.
v. Ignauus bubo dirū mortalibus omen. Vir

gi. lib. ænei. iij. Sola ferali carmine bubo.
Bucca cum duplicato c scribit. nec a boo boas
deducit: vt Vgutio somniauit. sed a bucco cas
ybo: qd est inflo. Dicit aut pprie bucca: os: s;
est ipsa cōcauitas: vnde vox procedit. Iuue. sa/
ty. iij. Noreq; per oppida buccę. Et format per
diminutionē buccula. Est etiam bucula cū vñ/
co c diminutium a boue.
Buccina cū duplicato c & i latino scribit: instru/
mentum est quo datur in hostes signum ad pu
gnandū: sic a soni similitudine vocitatū. & corri
pit mediā syl. Virgi. lib. ænei. vij. Qua buccina
signum dira dedit. Syluis lib. v. Buccina lym
phatas agit certamina mentes. Hoc buccinum
sonus est buccinæ: teste Seruio: qui & hic bucci
nus declinari potest: vt Caper tradit
Buccinum. Require in dictione Buccina.
Buccinus. Require Ibidem.
Buccula. Require in dictione Bucca:
Bucula. Require ibidem.
Bulbito. Require in dictione Bubino.
Bura cum vnico r scribit: vrbs est mediterranea
Achaia: teste Ptole. q ab Oui. buris declinatur.
Ait em li. Metam. xv. Si qras Helicen & burin
Achaidas vrbes. Burū: opidū est caldaicorū: vt
Ptole. ostēdit. Buris curuamētū est aratri. Vir/
ge. i. Cōtinuo in siluīs magna vi flexa domat:
In burin. Byrrhū cū y græco & duplicato r se/
cūdo h aspirato ruffum apud nos transfertur:
quod a græcis πυρρῶν scribit. Alij verrentes
y græcū in u burrhū enūciant. Vñ teste Fe/
sto: burrhū is dī: qui ex potōe cito fit rubēs:
quin etiam vt idem subdit: burrhū vocabatur:
bucula: quē rostrum ruffum habebat.
Bucar. Require in dictione Burhanica.
Burcar. Require in dictione Burhanica.
Burgūdia puincia est Gallia: cui⁹ ppñ burgūdi
& burgūdiones vocati sunt. Hiero. in ep̄la ad
Aggeruncā de monogamia. Innūerabiles &
ferocissimę natōes vniuersas gallias occuparūt
q̄s subdēdo explicat dicēs. Sasones. burgūdio
nes. Alemāni &c. Hi & Bituri dñr. Vñ Luca.
li. i. ait. Et bituri lōgisq; leues sasones in armis.
Burgundi. Require in dictione Burgundia
Aurgundiones. Require Ibidem.
Buris. Require in dictione Bura.
Burrhū. Requi. ibidem. & in dictione Burhanica.
Burum. Require Ibidem.
Burhanica cū duplicato r secūdo haspirato scri
bitur: genus est potionis: vt scribit Festus: a ru
fo colore deductū: quē burrhū vocāt. Burrha
ni cū eadē scriptura: genus est vestis: teste eodē
Festo: quod ab Vgutio. bucar appellatur
Burhanicum. Require in dictione Burhanica.
Bustris cū vnico s & i latino vtrūq; scribit. Fu
it Neptuni filius: & lini deus appellat⁹ est. & p